

**Saving behavior of final year students in the Early Childhood Education
Program, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University**

Thitinun Teravecharoenchai

Ramkhamhaeng University

E-mail: thitrinun.t@rumail.ru.ac.th

Bongkoch Thongeam

Ramkhamhaeng University

E-mail: bongkoch.t@rumail.ru.ac.th

Kwanfah Rangsiyanon

Independent Academic

E-mail: kwanfah.18aor@gmail.com

Tuschapone Ponerut

Ramkhamhaeng University

E-mail: Pong_t2514@hotmail.co.th.

Supaluck Suthongsa

Ramkhamhaeng University

E-mail: supaluck.s@rumail.ru.ac.th

Received	Reviewed	Revised	Accepted
25/02/2026	25/02/2026	28/02/2026	17/03/2026

Abstract

Background and Aims: The high volatility in social, political, and trade stability, along with natural disasters, pandemics, pollution, and unforeseen events both domestically and internationally, currently impacts the Thai economy and the daily lives of its citizens in various dimensions. Teachers play a crucial role as role models and transmitters of knowledge, leading to student learning. Therefore, developing financial literacy according to professional standards, with a development framework starting from the individual level and progressing to professional transmission within the current Thai education context, is essential. This research aims to study the saving behavior and factors related

to saving behavior among final-year students in Early Childhood Education, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University.

Methodology: This quantitative research used questionnaires to survey a sample of 82 final-year undergraduate students in Early Childhood Education at Ramkhamhaeng University's Faculty of Education in academic year 2025 who were saving money. General information and saving behavior were analyzed using frequency and percentage calculations. The relationship between personal factors, financial management, saving motivation, attitude towards saving, and financial literacy was analyzed using the Chi-Square Test to determine the relationship between the students' saving behavior.

Results: All personal factors are related to saving behavior in all aspects. Financial management is related to saving behavior in terms of the source of savings. Motivation to save is related to saving behavior in two aspects: the duration of saving and the frequency of saving. Attitudes towards saving are related to saving behavior in two aspects: the frequency of saving and the amount of saving. Financial literacy is related to saving behavior in terms of the amount of savings. All factors are statistically significantly related to saving behavior.

Conclusion: Personal factors, financial management, motivation to save, attitude towards saving, and financial literacy are significantly related to the saving behavior of final-year students in Early Childhood Education, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University.

Keyword: Saving behavior; Financial literacy; Final year students; Early Childhood Education

พฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ฐิตินันท์ ธีรเวชเจริญชัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อีเมล: thitinun.t@rumail.ru.ac.th

บงกช ทองเอี่ยม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อีเมล: bongkoch.t@rumail.ru.ac.th

ขวัญฟ้า รังสิยานนท์

นักวิชาการอิสระ

อีเมล: kwanfah.18aor@gmail.com

ชัยพล พลรัตน์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อีเมล: Pong_t2514@hotmail.co.th

ศุภลักษณ์ สุธงษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อีเมล: supaluck.s@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ความผันผวนสูงในด้านความมั่นคงทางสังคม การเมือง การค้า ภัยพิบัติ โรคระบาด มลภาวะ และเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดทั้งภายในและต่างประเทศในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนไทยในหลากหลายมิติ “ครู” มีบทบาทสำคัญในฐานะแบบอย่างและผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่นำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงินตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีกรอบการพัฒนาที่เริ่มจากระดับบุคคลไปสู่การถ่ายทอดเชิงวิชาชีพภายใต้บริบทการศึกษาไทยในยุคปัจจุบันจึงมีความสำคัญ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นเชิงปริมาณ สืบหาข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้ายของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา 2568 ที่มีการออมเงิน จำนวน 82 คน โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและพฤติกรรมกรรมการออม ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ

และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การบริหารจัดการทางการเงิน แรงจูงใจในการออม ทักษะคิดต่อการออม และความรู้เรื่องการเงิน กับพฤติกรรมการออมของนักศึกษาด้วยค่าโคสแควร์

ผลการวิจัย: ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในทุกด้าน ในขณะที่การบริหารจัดการทางการเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในด้านแหล่งที่ไปออม แรงจูงใจในการออมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมใน 2 ด้าน คือ ระยะเวลาในการออมและความถี่ในการออม ทักษะคิดต่อการออมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมใน 2 ด้าน คือ ความถี่ในการออม และปริมาณการออม ความรู้ทางการเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในด้านปริมาณการออม โดยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผล: ปัจจัยส่วนบุคคล การบริหารจัดการทางการเงิน แรงจูงใจในการออม ทักษะคิดต่อการออม และความรู้เรื่องการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : พฤติกรรมการออม; ความรู้ทางการเงิน; นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย; การศึกษาปฐมวัย

บทนำ

ในบริบทโลกปัจจุบันที่มีความผันผวนสูงในด้านความมั่นคงทางสังคม การเมือง การค้า ภัยพิบัติ โรคระบาด มลภาวะ และเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ ล้วนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนไทยในหลากหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นค่าครองชีพ ราคาสินค้า หรือปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิตประจำวัน ความรู้ด้านการเงิน การวางแผนการเงิน และทักษะทางการเงินจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับบริบททางการเงินของตนเอง การออมถือเป็นส่วนสำคัญในการสร้างทุนสำรองส่วนบุคคลและเป็นแหล่งเงินทุนที่สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เกิดการเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้นการปลูกฝังและส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านการเงินและการออมตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงวัยจนถึงผู้ใหญ่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมทางการเงินที่เหมาะสมกับบริบทเศรษฐกิจในแต่ละยุคสมัย “ครู” มีบทบาทสำคัญในฐานะแบบอย่างและผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่นำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาในบริบทประเทศไทย ครูสภาได้ดำเนินการพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงิน (financial literacy) ตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีกรอบการพัฒนาที่เริ่มจากระดับบุคคลไปสู่การถ่ายทอดเชิงวิชาชีพ ภายใต้บริบทการศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน บุคลากรทางการศึกษามีบทบาททั้งในการดูแลการเงินส่วนบุคคลของตนเอง และในฐานะผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านการเงินสู่ผู้เรียน ซึ่งก่อให้เกิดการขยายบทบาทหน้าที่ของครูจากการเป็นผู้สอนเนื้อหาวิชาการไปสู่การเป็นผู้นำด้านชีวิตจริงของเด็กๆ โดยมุ่งเน้นการให้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมทางการเงิน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินและ

ส่งเสริมสุขภาวะทางการเงินของผู้เรียน ที่เอื้อต่อการเผชิญกับความเสี่ยงและความท้าทายทางการเงินของตนเองและผู้เรียนในอนาคตอย่างมั่นคงและยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2567)

นักศึกษาศาขการศึกษาศาปฐมวีย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง คือ บุคลากรทางการศึกษาในอนาคตที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาให้นักเรียนในระดับปฐมวีย คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ด้านการเงินและสร้างพฤติกรรมกรรมการออมและการบริหารจัดการทางการเงินให้กับนักศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผ่านการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะและความฉลาดรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) ให้กับนักศึกษา ก่อนการออกไปเป็นครูประจำการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขการศึกษาศาปฐมวีย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขการศึกษาศาปฐมวีย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล การบริหารจัดการทางการเงิน แรงจูงใจในการออม ทศนคติต่อการออม และความรู้เรื่องการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขการศึกษาศาปฐมวีย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขการศึกษาศาปฐมวีย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีดังนี้

การออมเป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การสำรองไว้เพื่ออนาคต การเตรียมไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน หรือเพื่อนำไปใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำ โดยการออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญเสียเงินต้นและได้รับผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์ สำหรับสัดส่วนการออมที่เหมาะสมควรออมประมาณ 1 ใน 4 ของรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือน ซึ่งการออมสามารถปรับเปลี่ยน

ได้ตามความเหมาะสมโดยขึ้นอยู่กับรายได้ปัจจุบันและการวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2568)

สำหรับพฤติกรรมกรออมได้ใช้แนวทางการศึกษาจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้ในการทำนายความตั้งใจของแต่ละบุคคลที่จะมีส่วนร่วมในพฤติกรรม เวลา และสถานที่เฉพาะเจาะจง โดยทฤษฎีนี้มีจุดประสงค์เพื่ออธิบายพฤติกรรมทั้งหมดที่ผู้คนมีความสามารถในการควบคุมตนเอง และทฤษฎีได้ระบุว่าความสำเร็จของพฤติกรรมขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ ความตั้งใจ และความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม โดยประกอบด้วยโครงสร้างที่สำคัญ 6 ประการ ที่แสดงถึงการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอย่างแท้จริง ได้แก่ทัศนคติ ความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรม บรรทัดฐานส่วนตัว บรรทัดฐานทางสังคม พลังการรับรู้ และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (Ajzen, 2005)

ด้านความรู้เรื่องการเงิน (Financial Literacy) หรือ ความฉลาดรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) คือ ความสามารถในการใช้ทักษะทางการเงินเพื่อการตัดสินใจทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและจัดการการเงิน โดยอาศัยความรู้ทางการเงิน เจตคติทางการเงินและพฤติกรรมทางการเงินภายใต้บริบททางการเงินในระดับบุคคลที่เหมาะสม ในการประเมินความเสี่ยงและโอกาสทางการเงิน ตัดสินใจเลือกอย่างรอบรู้ รู้ว่าจะไปขอความช่วยเหลือจากที่ใด และดำเนินการอื่น ๆ ที่มีประสิทธิผลเพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ทางการเงินของตน โดยมีการวางแผนทางการเงิน การจัดการเงิน และมีทักษะทางการเงิน ที่ประกอบด้วย การเข้าถึงข้อมูลทางการเงิน การวิเคราะห์ทางการเงิน การประเมินทางการเงิน และการตัดสินใจทางการเงิน โดยการเลือกทางการเงินโดยอาศัยความรู้ทางการเงินมาประยุกต์ เพื่อให้สามารถยืนยันถึงการเลือกทางการเงินที่ดีและเหมาะสมกับบริบททางการเงินของตนเอง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

การพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงินตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา เป็นการพัฒนาจากสุขภาวะส่วนบุคคลไปสู่สมรรถนะการถ่ายทอดเชิงวิชาชีพ ตามบริบทการศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน ความฉลาดรู้ทางการเงินได้รับการยอมรับว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับประชากรในศตวรรษที่ 21 โดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2567) ได้กล่าวว่า บุคลากรทางการศึกษาต้องมีบทบาททั้งในการดูแลสุขภาวะทางการเงินของตนเองและเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน การที่สำนักงานคุรุสภาให้ความสำคัญกับความฉลาดรู้ทางการเงินในฐานะหนึ่งในองค์ประกอบของมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งเป็นการขยายบทบาทหน้าที่ของครูจากการเป็นผู้สอนเนื้อหาเชิงวิชาการไปสู่การเป็นผู้นำด้านชีวิตจริงของเด็ก โดยมุ่งเน้นการให้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินและส่งเสริมสุขภาวะทางการเงิน ที่สามารถสนับสนุนผู้เรียนให้เผชิญกับเสี่ยงและความท้าทายทางการเงินในอนาคตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยคุรุสภาดำเนินการพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงินโดยการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อเป็นฐานในการเสริมสร้างความรู้

และทักษะทางการเงินร่วมกัน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดีร่วมกันในการจัดการกับปัญหาทางการเงิน รวมทั้งร่วมพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและต่อเนื่อง (Compen & Schelthout, 2021) โดยแนวทางการพัฒนาเชิงระบบที่ครูสามารถนำมาเสนอสามารถจำแนกออกเป็น สามระยะ ได้แก่

ระยะแรก เสริมสร้างพื้นฐาน (Foundational Phase) เป็นระยะที่มุ่งเน้นการประเมิน ระดับความฉลาดรู้ทางการเงินและการปรับทัศนคติของครูในการตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน

ระยะที่สอง การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง (Application Phase) เป็นระยะที่ครูได้ทดลองนำความรู้ไปใช้ในบริบทชีวิตจริง เช่น การจัดทำแผนจัดการหนี้ และการตั้งเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคล

ระยะสุดท้าย การบูรณาการเชิงวิชาชีพ (Professional Integration Phase) เป็นระยะที่ครูสามารถเชื่อมโยงความฉลาดรู้ทางการเงินเข้ากับจรรยาบรรณวิชาชีพและเนื้อหาหลักสูตร เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ของศตวรรษที่ 21 โดยครูมิได้เพียงเข้าใจเนื้อหาเท่านั้นแต่สามารถประยุกต์ใช้แนวคิด และทักษะในสถานการณ์จริงได้อย่างยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2567)

การส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงินเป็นกลไกที่สำคัญในการสร้างต้นแบบเชิงระบบเพื่อขยายผลไปสู่สถานศึกษาทั่วประเทศ การส่งเสริมสถานศึกษาที่มีผลลัพธ์เป็นเลิศมีเพียงแต่เป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแต่ยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้จริงในบริบทของสังคมไทย (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2567) ทั้งนี้ แนวคิดและกระบวนการพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงินสำหรับครูสอดคล้องกับงานวิจัยทางการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมเนื้อหาทางการเงินไว้ในหลักสูตรครูและการพัฒนาศักยภาพครูให้พร้อมในการเชื่อมต่อความรู้ดังกล่าวไปสู่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (พลพิพัฒน์ และคณะ, 2568) การบริหารจัดการเงินด้วยความฉลาดรู้ทางการเงินเป็นกระบวนการเปลี่ยนผ่านจากการตอบสนองปัญหาทางการเงินเฉพาะหน้า ไปสู่การสร้างรากฐานความรู้และทักษะเชิงวิชาชีพอย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยสนับสนุนให้ครูสามารถเป็นผู้นำทางการเงินที่มีทักษะทั้งด้านความคิดและการปฏิบัติพร้อมที่จะบ่มเพาะผู้เรียนให้มีวินัยและความมั่นคงทางการเงินในอนาคตอย่างยั่งยืน

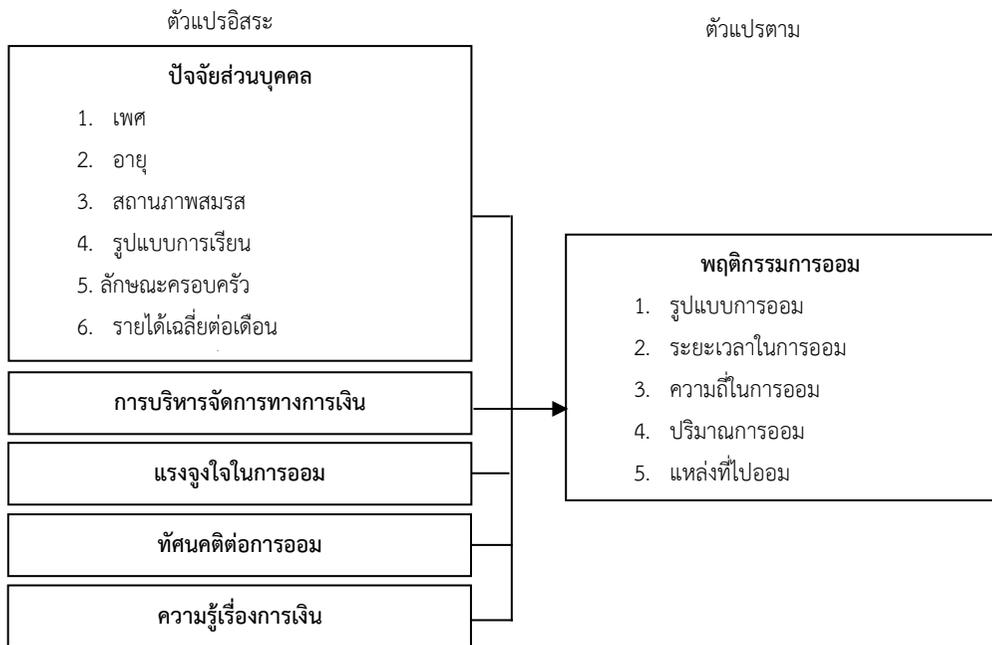
กล่าวโดยสรุป แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาระดับปริญญาตรี การออม ความฉลาดรู้ทางการเงิน และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (TPB) โดยอธิบายว่าพฤติกรรมกรรมการออมเกิดจากทัศนคติ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ความฉลาดรู้ทางการเงินมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจทางการเงินอย่างรอบรู้ และการวางแผนชีวิตในอนาคต สอดคล้องกับแนวทางของคุรุสภาที่มุ่งพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงินจากสุข

ภาวะส่วนบุคคลไปสู่สมรรถนะเชิงวิชาชีพ เพื่อให้ครูสามารถถ่ายทอดทักษะชีวิตด้านการเงินแก่ผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ทำการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการทำการศึกษ โดยกำหนดตัวแปรตาม เป็นพฤติกรรมการออม ส่วนตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล การบริหารจัดการทางการเงิน แรงจูงใจในการออม ทักษะติดต่อการออม และ ความรู้เรื่องการเงิน ตามกรอบแนวคิดในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปี

สุดท้ายของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา 2568 ที่มีการออมเงิน จำนวน 82 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (1967) เพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม (e) ร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่มีความเหมาะสมสำหรับการศึกษานี้จำนวน 74 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามที่นำมาใช้ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) พฤติกรรมการออม 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม และ 4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยคำถามของส่วนที่ 1-2 มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด แบบสอบถามส่วนที่ 3 เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) และส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด เมื่อสร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำไปตรวจสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อคำนวณหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Index of item objective congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลของการตรวจสอบพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 หลังจากนั้นทำการปรับปรุงนำแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลอง (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยค่า Cronbach Alpha Coefficient ที่มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเพียงพอสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ สำหรับผลการวิเคราะห์แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.924

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา 2568 ที่มีการออมเงิน จำนวน 82 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) ในส่วนของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและพฤติกรรมการออม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม เพื่อทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การบริหารจัดการทางการเงิน แรงจูงใจในการออม ทิศนคติต่อการออม และความรู้เรื่อง

การเงิน กับพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา 2568 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 97.56 อายุประมาณ 23 ปี จำนวน 26 คน ร้อยละ 31.71 สถานภาพโสด จำนวน 79 คน ร้อยละ 96.34 รูปแบบการเรียนเป็นการเรียนอย่างเดียว จำนวน 55 คน ร้อยละ 67.07 อาศัยอยู่กับทั้งบิดามารดา จำนวน 50 คน ร้อยละ 60.98 รายได้ที่ได้ประจำต่อเดือนประมาณ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 48 คน ร้อยละ 58.54 แหล่งที่มาของรายได้รับจากครอบครัว จำนวน 69 คน ร้อยละ 61.61 รายจ่ายประจำต่อเดือนประมาณ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 61 คน ร้อยละ 74.39 ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวประมาณ 4 คน จำนวน 26 คน ร้อยละ 31.71 จังหวัดภูมิลำเนาเป็นนราธิวาสมากที่สุด จำนวน 11 คน ร้อยละ 13.41 หลังเรียนจบการศึกษาส่วนใหญ่วางแผนที่จะประกอบอาชีพรับราชการครู จำนวน 67 คน ร้อยละ 81.71

2. พฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่จะออมเป็นบางครั้งไม่แน่นอน มีจำนวน 62 คน ร้อยละ 75.61 วิธีจัดสรรการออม หลังหักค่าใช้จ่าย ที่เหลือคือเงินออมจำนวน 49 คน ร้อยละ 59.76 ส่วนใหญ่ออมเป็นเงินสด จำนวน 63 คน ร้อยละ 54.78 และสัดส่วนการออม จะออมเป็นเงินสด จำนวน 54 คน ร้อยละ 65.85 การออมในแต่ละครั้งมีจำนวน 5% – 10% ของรายได้ จำนวน 33 คน ร้อยละ 40.24 ความถี่ในการออมจะออมประจำทุกเดือน จำนวน 35 คน ร้อยละ 42.68 ระยะเวลาที่เลือกในการออม มีการออมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จำนวน 49 คน ร้อยละ 59.76 เหตุผลในการออมเป็นการออมเพื่อกรณีฉุกเฉินมากที่สุด จำนวน 66 คน ร้อยละ 32.00 แหล่งข้อมูลที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการออมเงินในรูปแบบต่าง ๆ มาจากการรับรู้ด้วยตนเอง จำนวน 64 คน ร้อยละ 50.79 และตัวของนักศึกษาเองมีอิทธิพลในการตัดสินใจออมเงินมากที่สุด จำนวน 79 คน ร้อยละ 65.83

3. ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรออมกับพฤติกรรมกรออม

จากตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกรออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออม โดยปัจจัยส่วนบุคคลรายด้านที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมกรออมของนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออมในด้านระยะเวลาในการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10

2) ด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออมใน 2 ด้าน คือ รูปแบบการออมและระยะเวลาในการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3) ด้านสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออมในด้านความถี่ในการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4) ด้านรูปแบบการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออมในด้านแหล่งที่ไปออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10

5) ด้านลักษณะครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออมใน 2 ด้าน คือ ความถี่ในการออมและแหล่งที่ไปออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และระดับ 0.05

6) ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออมใน 4 ด้าน ได้แก่ รูปแบบการออม ความถี่ในการออม และปริมาณการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 และด้านแหล่งที่ไปออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

7) ด้านรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออมใน 2 ด้าน คือ ความถี่ในการออมและแหล่งที่ไปออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 1 ทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมกรออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัจจัยส่วนบุคคล		พฤติกรรมกรออม				
		รูปแบบการออม	ระยะเวลาในการออม	ความถี่ในการออม	ปริมาณการออม	แหล่งที่ไปออม
เพศ	Value	1.381	4.674	4.404	2.025	0.555
	Sig.	0.501	0.097*	0.221	0.731	0.758
อายุ	Value	29.998	28.955	27.413	32.398	23.172
	Sig.	0.018**	0.024**	0.286	0.447	0.109

ปัจจัยส่วนบุคคล		พฤติกรรมการออม				
		รูปแบบการออม	ระยะเวลาในการออม	ความถี่ในการออม	ปริมาณการออม	แหล่งที่ไปออม
สถานภาพสมรส	Value	1.180	0.337	26.815	2.216	0.221
	Sig.	0.554	0.845	0.000***	0.696	0.895
รูปแบบการเรียน	Value	0.597	1.332	3.810	5.444	5.701
	Sig.	0.742	0.514	0.283	0.245	0.058*
ลักษณะครอบครัว	Value	7.421	2.597	30.853	12.386	16.039
	Sig.	0.284	0.857	0.000***	0.415	0.014**
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Value	10.666	3.551	16.521	18.897	28.746
	Sig.	0.099*	0.737	0.057*	0.091*	0.000***
รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	Value	5.143	6.063	24.250	7.558	19.121
	Sig.	0.526	0.416	0.004***	0.819	0.004***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมกับพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมแต่ละด้านที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการออมของนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการทางการเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในด้านแหล่งที่ไปออมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2) ด้านแรงจูงใจในการออมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมใน 2 ด้าน คือ ระยะเวลาในการออมและความถี่ในการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และระดับ 0.01

3) ด้านทัศนคติต่อการออมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมใน 2 ด้าน คือ ความถี่ในการออมและปริมาณการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และระดับ 0.10

4) ด้านความรู้ทางการเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในด้านปริมาณการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 2 ทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมออม กับพฤติกรรมออม
ของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การออม		พฤติกรรมออม				
		รูปแบบการ ออม	ระยะเวลา ในการออม	ความถี่ ในการออม	ปริมาณ การออม	แหล่งที่ไป ออม
การบริหารจัดการ	Value	31.329	36.850	60.601	77.121	48.676
ทางการเงิน	Sig.	0.500	0.254	0.105	0.126	0.030**
แรงจูงใจในการออม	Value	43.546	52.359	83.433	79.947	32.303
	Sig.	0.126	0.023**	0.003***	0.152	0.551
ทัศนคติต่อการออม	Value	30.366	27.714	58.600	65.899	21.095
	Sig.	0.253	0.373	0.023**	0.093*	0.737
ความรู้ทางการเงิน	Value	43.227	40.246	68.752	112.705	45.747
	Sig.	0.258	0.371	0.137	0.004***	0.181

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาพฤติกรรมออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี
ในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการออมเป็น
บางครั้งไม่แน่นอน จัดสรรการออมโดยจะออมหลังหักค่าใช้จ่ายที่เหลือจึงจะนำไปออม ลักษณะการออม
ส่วนใหญ่ออมเป็นเงินสด และสัดส่วนการออมในแต่ละครั้งคิดเป็นร้อยละ 5 - 10 ของรายได้ ส่วนความถี่
ในการออมจะออมเป็นประจำทุกเดือน สำหรับระยะเวลาที่เลือกในการออมจะมีการออมทั้งในระยะสั้น
และระยะยาว ด้านเหตุผลในการออมจะเป็นการออมเพื่อกรณีฉุกเฉินมากที่สุด แหล่งข้อมูลที่ได้รับ
ข่าวสารเกี่ยวกับการออมเงินในรูปแบบต่าง ๆ มาจากการรับรู้ด้วยตนเอง และผู้ที่มีอิทธิพลในการ
ตัดสินใจออมเงินมากที่สุดคือตัวนักศึกษาเอง

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมออมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่
กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ปัจจัย
ส่วนบุคคล การบริหารจัดการทางการเงิน แรงจูงใจในการออม ทัศนคติต่อการออม และความรู้เรื่อง
การเงิน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รูปแบบการเรียน ลักษณะครอบครัว รายได้
ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมออม เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อ
รูปแบบการออม ปริมาณที่ออม ความถี่ในการออม ระยะเวลาในการออม และแหล่งที่ไปออมที่แตกต่าง

กันไปตามลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ พรารณา หลีกภัย (2563); ศศิวิมล ภู่งวง, วิรุณสิริ ใจมา และประภาพรพรณ ไซยานนท์ (2566), วัลลพ ล้อมตะคุ, สิทธิชัย สิริวัฒน์วงศ์ และ สิริเกียรติ รัชชชานติ. (2566) ที่ระบุว่า รายได้และรายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมและจำนวนเงินออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการทางการเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม ซึ่งพิจารณาได้จากตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การรู้จักควบคุมการใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย การใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล รู้จักบริหารหนี้สินและไม่ก่อหนี้เกินตัว มีการตั้งเป้าหมายทางการเงินระยะสั้นและระยะยาว พิจารณาข้อมูลและความเสี่ยงก่อนลงทุนหรือใช้จ่าย จัดทำแผนรายรับรายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่ายไม่ให้เกินรายได้ และเก็บออมเป็นประจำและตั้งเป้าหมายในการออมที่ชัดเจน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งที่ไปออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุขานุช สุขเสวี, อัจฉนา ปราชญากุล และพิมพ์จันทร์ อารยเมธาเลิศ (2565) ที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาให้ความสำคัญต่อการออม

ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการออมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม พิจารณาได้จากตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจในการออมเพื่อเก็บเงิน ออมเพื่อลงทุน ออมเพื่อซื้อทรัพย์สิน ออมเพื่อการเกษียณ การออมเพื่อรับมือกับเหตุฉุกเฉิน ออมเพื่อความเป็นอิสระทางการเงินในการใช้ชีวิตโดยไม่ต้องพึ่งพาเงินกู้ยืมหรือความช่วยเหลือจากผู้อื่น ออมเพื่อป้องกันความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางการเงินในอนาคต ออมเพื่อหวังผลตอบแทน และออมเพื่อจะช่วยให้มีชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมในด้านของระยะเวลาในการออม และความถี่ในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ลักขณา ธรรมสุภาพงค์ และเอมอร หวานเสนาะ (2563) ที่พบว่า นักศึกษาที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นจะมีการใช้เหตุผลอย่างเป็นรูปธรรมในการเป็นแรงจูงใจในการออม โดยมักจะออมเงินเพราะมีความจำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการออมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม พิจารณาได้จากตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การออมจะช่วยสร้างความมั่นคงในอนาคต การออมสามารถนำมาใช้ในการดูแลตัวเองและครอบครัวในยามฉุกเฉิน การออมเป็นการสร้างวินัยและความรับผิดชอบทางการเงิน การออมเป็นการลงทุนในอนาคตที่คุ้มค่า การออมจะช่วยให้มีอิสระในการเลือกใช้ชีวิตและรับมือกับเหตุการณ์ไม่คาดคิดในอนาคต และการออมเป็นการสร้างความมั่นคงทางการเงินและลดความเครียดจากความไม่แน่นอนในด้านต่าง ๆ ซึ่งทัศนคติต่อการออมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความถี่ในการออม และปริมาณในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุขานุช สุขเสวี, อัจฉนา ปราชญากุล และพิมพ์จันทร์ อารยเมธาเลิศ (2565) ที่พบว่า ทัศนคติมีผลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในส่วนของการออม

ปัจจัยด้านความรู้ทางการเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม พิจารณาได้จากตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พื้นฐาน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานการเงิน ความรู้ในเรื่องการลงทุน ความรู้ในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ความรู้เกี่ยวกับตลาดการเงิน และความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อปริมาณการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Jaffar et al. (2022); Prakasha et al. (2023); Setyowati et al. (2023); Kumari & Mishra (2024); Pravakar, (2024); Thapa et al. (2025) ที่ผลการศึกษาระบุว่า ความรู้ทางการเงินมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการออมของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคล การบริหารจัดการทางการเงิน แรงจูงใจในการออมทัศนคติต่อการออม และความรู้เรื่องการเงิน ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของนักศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนั้น

1. ควรบูรณาการเนื้อหาความรู้ทางการเงินและการวางแผนการออมไว้ในหลักสูตรการผลิตครู โดยเน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของนักศึกษา
2. ควรส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) สำหรับนักศึกษาการศึกษาปฐมวัยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และพัฒนาทักษะการจัดการทางการเงินร่วมกัน
3. นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยควรได้รับการส่งเสริมให้จัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล และตั้งเป้าหมายการออมอย่างชัดเจน เพื่อสร้างวินัยทางการเงินตั้งแต่เริ่มเรียนในชั้นปีที่ 1
4. ควรพัฒนาทักษะความรู้ทางการเงินให้แก่นักศึกษาควบคู่กับการสร้างทัศนคติและแรงจูงใจในการออมเงิน เพื่อเพิ่มพูนความถี่ ปริมาณการออมที่เหมาะสมและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังนักศึกษาครูในสาขาวิชาอื่นหรือสถาบันการศึกษาอื่น และนำตัวแปรด้านการควบคุมตนเอง หรือความคาดหวังในอนาคต การได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนหรือครอบครัว มาศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมการออมของนักศึกษาครูได้อย่างรอบด้านมากขึ้น หรือศึกษาเพิ่มเติมเนื้อหาที่เกี่ยวกับตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องการเงิน (Financial Literacy) หรือ ความฉลาดรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) นอกเหนือจากเรื่องของการออม รวมถึงการศึกษา “ผู้ที่ออม” และ “ผู้ที่ไม่ได้ออม” เพื่อนำมาเปรียบเทียบหา “ปัจจัยที่แตกต่าง” (Determinants) เพื่อให้ทราบว่าอะไรคืออุปสรรคที่แท้จริงของนักศึกษาที่ไม่สามารถออมเงิน

ได้ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาในระยะยาวและให้เกิดยั่งยืนที่สามารถสร้างเป็นลักษณะนิสัยต่อไปในอนาคตของนักศึกษาที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- โชคกลาง มั่นคง, กนกพร ภาคิฉาย, กนกกาญจน์ กล่อมเกลา, ชูตินันท์ วิลามาศ, และศศิรินทร์ ศาสตรสาร. (2567). ความฉลาดรู้ทางการเงินในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ. *วารสารบริหารธุรกิจราชชมงคลสุวรรณภูมิ*, 1(2), 43-62.
- ปรารธนา หลีกภัย. (2563). พฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรัง. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 13(1), 111-126.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2568). *การออม*. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2568, จาก <https://www.bot.or.th/th/satang-story/money-plan/saving.html>
- พลพิพัฒน์ วัฒนเศรษฐานุกูล, นิษฐ์ฐา พิระชัยภางค์, ขวัญสุตา วงษ์แหยม, และ เสาวนีย์ ชีระกาญจน์. (2568). การพัฒนาหลักสูตรความฉลาดรู้ทางการเงินสำหรับครูในยุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)*, 7(3), 694-711.
- ลักขณา ธรรมสุภาพงศ์ และเอมอร ทวานเสนาะ. (2563). แรงจูงใจของนักศึกษาในการออมเงินกับโครงการธนาคารโรงเรียน. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 14(3), 148-157.
- วัลลพ ล้อมตะคุ, สิทธิชัย สิววัฒนวงศ์ และ สิริเกียรติ รัชชุตานติ. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเงินออมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 17(51), 192-204.
- ศศิวิมล ภู่พวง, วิรุณสิริ ไจมา และ ประภาพรธรรม ไชยานนท. (2566). พฤติกรรมการออมของเจนเอเรชั่นซี (Gen Z) : นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 13(3), 77-91.
- สุชานุช สุขเสวี, อัจฉนา ปราชญากุล และพิมพ์จันทร์ อารยเมธาเลิศ. (2565). ทักษะคติและพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์. *วารสารราชชนครินทร์*, 19(2), 31-40.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2567). *กระทรวงศึกษาธิการ โดยคุรุสภา จับมือ 3 องค์กร ส่งเสริมการศึกษาวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความฉลาดรู้ทางการเงิน (ksp)*. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2568, จาก <https://www.ksp.or.th/2024/12/19/53351/>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา: กรุงเทพมหานคร.

- Ajzen, I. (2005). Laws of human behavior: Symmetry, compatibility, and attitude-behavior correspondence. In A. Beauducel, B. Biehl, M. Bosniak, W. Conrad, G. Schönberger, & D. Wagener (Eds.), *Multivariate research strategies* (pp. 3-19). Aachen, Germany: Shaker Verlag.
- Compen, B., & Schelfhout, W. (2021). Collaborative Curriculum Design in the Context of Financial Literacy Education. *Journal of Risk and Financial Management*, 14(6), 234, 1-25.
- Kumari, S., & Mishra, O. M. (2024). Saving Behaviour and Financial Literacy: An Empirical Study of University Students. *OPJU Business Review*, 3(1), 119-131.
- Jaffar, M.W.A., Jusoh, Z.M., & Mohamed, R.N. (2022). Determinants of saving behavior among the students at Universiti Putra Malaysia. *Jurnal Pengguna Malaysia*, 38(2), 36-53.
- Prakasha, G. S., Shruti, J., Jestin, J., Mathai, S., & Thirumalesha, S. (2023). Effect of social influence on the saving behaviour of freelancing undergraduate students, mediated by financial literacy and self-control. *Journal of nursing and social sciences related to health and illness*, 25(4), 298-306.
- Pravakar, P. (2024). Determinants of saving behavior among under graduate and post graduate students of management stream. *International Journal of Finance and Commerce*, 6(2), 21-27.
- Setyowati, E., Zulaihati, S., & Fauzi, A. (2023). The Effect of Financial Literacy and Peers towards Saving Behavior with Self-Control as Mediating Variable of Undergraduate Students of Jakarta State University. *Nexus Synergy: A Business Perspective*, 1(2), 61-71.
- Thapa, B.K., Chaulagain, R.K., & Paudel, R.R. (2025). Financial literacy and saving behavior of university student in Nepal. *International Journal of Research in Finance and Management*, 8(1), 738-746.
- Yamane, T. (1967). *Elementary Sampling Theory*. New Jersey: Prentice Hall, Inc., Engle clips.

